

หนังสือ“ตั้งหนังกี้”เตี้ยเล่าให้ฟัง เขียนจากชีวิตจริงของผู้เขียนที่เกิดมาในครอบครัวลูกครึ่ง ไทย-จีน คุณแม่เป็นคนไทยส่วนเตี้ยเป็นคนจีนแผ่นดินใหญ่

ในอดีตคนจีนแผ่นดินใหญ่มีชีวิตที่ลำบากยากแค้นแสนเข็ญ จากการบอกเล่าของเตี้ยที่เล่าให้ลูกๆ ฟังเมื่อครั้งสมัยที่เรายังเป็นเด็กเตี้ยเราเป็นคนจีนแต้จิ๋ว 潮州 เตี้ยเกิดที่มณฑลกว่างตุง 廣東省 จังหวัดชัวเถาหรือชานโถว 汕頭 เตี้ยเกิดในหมู่บ้านเล็กๆ ที่ชื่อ“ถี้แกแจ๋ห่ออั้งเท้า” อยู่ในพื้นที่ “โผวเหล่งเอ้” เตี้ยเกิดมาเป็นลูกคนสุดท้องในจำนวนพี่น้อง 3 คน ในตระกูลแซ่ลี้ม เป็นลูกอากง ”เง็ก แซ่ลี้ม” ส่วนอาม่าชื่อ”เงี้ยว” เสียชีวิตที่เมืองจีน ส่วนอากงมาเสียชีวิตที่เมืองไทย

คนจีนในสมัยก่อน ที่เกิดมาในตระกูลเดียวกันเขาจะมีลำดับหรือรุ่นบ่งบอกสถานะว่าเขาเกิดมาในลำดับรุ่น(Generation)อะไร เตี้ยผมเกิดมาในตระกูลลี้มที่ลำดับรุ่น”เอี้ยงปวย”ส่วนตัวเราเกิดมาในลำดับรองลงมาจากเตี้ย นั่นคือ”เอี้ยงปวย”เราจำได้คร่าวๆ ว่าลำดับต่อจากตัวเราจะเป็น เอี้ยง, อุ๋น, แซ่ ตามลำดับ คำว่า ”ปวย輩” ในภาษาจีนมาจากคำว่า ”辈序 ปวยซื่อ” หรือ ”ปวยสู” ปวยสูเป็นภาษาแต้จิ๋ว ส่วนปวยซื่อ เป็นภาษาฮากกาสำเนียงไท่ปู้ และหม่วยแย่นซึ่งอ่านออกเสียงเหมือนกันหมายถึงลำดับศักดิ์ในวงศ์ตระกูลของสายเลือดเดียวกัน “姓氏 แซ่ซื่อ” ซึ่งถูกกำหนดด้วยลำดับสัญลักษณ์อักษรจีน ก่อน-หลัง เอาไว้แล้วตั้งแต่สมัยโบราณและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ ”姓氏族谱 แซ่ซื่อซุกพู” คือหนังสือทำเนียบบรรพชนสกุลนั้นๆ ซึ่งถูกกำหนดลำดับไว้เป็นตัวเลข ลำดับที่เรียกว่า “世 ซื่อ” เช่นทำเนียบบรรพชนสกุลฟ่งจะเขียนว่า “冯氏族谱” แบบนี้เป็นต้น

อย่างที่เกริ่นไว้ว่าในประเทศจีนสมัยก่อน ความเป็นอยู่นั้นลำบากมากเตี้ยเราต้องหาบเกลือข้ามภูเขาประมาณสองถึงสามลูกเพื่อเอาเกลือไปขาย การหาบเกลือนั้นต้องเอาผ้าพันน่องไว้ให้แน่นๆ กันน่องโป่งออกมาเพราะน้ำหนักเกลือที่หาบและระยะทางที่ยาวไกล ถ้าปล่อยให้น่องโป่งออกมาอาจจะแตกหรือปริเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือพิการได้ นี่ก็แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากในการดำรงชีวิตของชาวจีนในสมัยนั้น